

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 31/2015
21.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С. 1, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности у покушају из члана 323. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.С. 2, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр. 588/13 од 16.04.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1110/14 од 02.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С. 1, адв. М.С. 2, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр. 588/13 од 16.04.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1110/14 од 02.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр. 588/13 од 16.04.2014. године окривљени М.С. 1 оглашен је кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности у покушају из члана 323. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал суду у износу од 10.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 6.000,00 динара, у року од 15 дана о дана правноснажности пресуде, под претњом извршења док је оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1110/14 од 02.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног М.С. 1, а првостепена пресуда, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.С. 1, адв. М.С. 2, због повреде

одредаба члана 243, чл. 246, чл. 427, чл. 428, чл. 429. и чл. 432. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање и то пред потпуно измењеним већем сходно члану 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а или пак да укине само другостепену пресуду и наложи првостепеном суду да достави првостепену пресуду окривљеном како би исти изјавио жалбу.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11), одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С. 1, адв. М.С. 2, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП-а), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног М.С. 1, адв. М.С. 2 у захтеву за заштиту законитости као разлоге подношења захтева наводи повреде одредаба члана 243, члана 246, члана 427, члана 428, члана 429. и члана 432. ЗКП-а, док из образложења дела захтева произилази да указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводима да окривљени није признао извршење предметног кривичног дела, није се одрекао права на жалбу, те и да првостепени суд не цени одбрану окривљеног, због чега је по ставу браниоца нејасно да ли се образложење првостепене пресуде односи на окривљеног. По оцени Врховног касационог суда, из истакнутих навода захтева произилази да се бранилац окривљеног у поднетом захтеву не позива ни на једну од повреда законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

С`обзиром на то да бранилац окривљеног није поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због учињених повреда које су таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП-а, и које као такве представљају

разлог за подношење захтева, већ због повреда које не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**